

mit dem Instrumental, परि mit dem Accus. (X. 12.) und Ablativ (XLVII. 6.) अग्नि mit dem Abl. (XXIX. 6.) und Locativ (XVI. 6.) u. s. w.

वक्षति «er wird herbeiführen» d. i. «er möge herbeiführen»; Fut. von वक्ष् st. वक्ष्यति. Vgl. XIV. 9. und उपवक्षतस् XVI. 2. Rosen.

Str. 3. a. अश्वक्त्, ein Coniunctiv des Imperf. ohne Augment, mit der Bedeutung eines Optativs. Vgl. XL. 6, 7. XCIII. 3. CXIII. 8., ऋणवस् XLVIII. 15., शक्रवाम XXVII. 13., सुनवाम XCIX., कृणवाम XCIV. 4., ऋणयत् LXXXIV. 16. A. Kuhn a. a. O. S. 129.

b. Die Scholien: पोषं पुष्यमानतया वर्धमानं । न तु कदाचिदपि क्षीयमाणं । — एव, das wir nach einer Londoner Handschrift in unsrer Abhandlung über den Accent, §. 77., für tonlos erklärten, ist in der Chambers'schen H. ein Oxytonon; vgl. VIII. 8, 9, 10. — दिवे दिवे «an jedem Tage». Vgl. यावि यावि IV. 1. In den Pada-Handschriften werden die beiden Worte zu einem Compositum vereinigt, weil das letztere tonlos ist. S. a. a. O. §. 57.

c. यशस् «ruhmvoll», ein Adjectiv von यशस्. Vgl. XXXI. 8. LX. 1. XCII. 8. Rosen. — वीरक्तमम्, der Scholiast bei Stevenson: अतिशयेन पुत्रभृत्यादिवीरपुरुषोपेतं † Vgl. XII. 11.

Str. 4. a. अघरम् «incolumem» i. e. a Rakshasibus non turbatum. Rosen. Die Scholien bei Stev. = हितारहितम्

b. परिभूरसि, Rosen: «amplecteris», die Scholien bei Stev. = प्रातवानसि । Vgl. XCVII. 6. तुमं हि विद्यतोमुख । विद्यतः परिभूरसि (Rosen: «Tu (Agnis) enim, quoquo versus faciem habens! ab omni calamitate tutor es») und XXXII. 15. परि ता बभूवू (Rosen: «Indras illa omnia amplectitur.»). — असि hat im Relativsatze den Ton; vgl. I. 6. X. 2. XI. 3. XII. 4. XV. 10. und a. a. O. §. 60. o

c. इद्, vom Pronominalstamm इ, wie यद् und तद् von य und त. Dieses Wörtchen wird vom Scholiasten bei Stevenson ganz richtig durch एव erklärt: es hebt wie dieses das vorhergehende Wort hervor; so hier स इद् «der». XVII. 6. तयो रिद्, I. 6. तवेद्, XVI. 8.